

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 15. avgusta 1932.

IV. leto.

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ

Ljubljana Mestni trg 15

priporoča svojo bogato za-
logo dežnikov in spreha-
jalnih palic.

A.
Š
I
N
K
O
V
E
C

Velika izbira najmo-
dernejših pomladanskih
in letnih čevljev po zelo
zmernih cenah

Trgovina s čevlji
LJUBLJANA
POD TRANČO
pri Čevljarskem mostu

POZOR!

Na gradiču blizu Višnje gore dobi poštni
upokojenec brezplačno stanovanje, obstoječe
iz velike sobe in velike kuhinje ter pritliklin.
Reflektanti naj pošljejo dopise na uredništvo
»Poštarja« pod »Upokojenec«.

Če si goba, spadaš v košaro.

TOMBOLA.

Osrednje društvo nižjih poštних uslužben-
cev, krajevna skupina v Ljubljani, priredi
dne 18. septembra t. l. na Kongresnem trgu
tombolo, na kar opozarjamo že sedaj cenje-
no občinstvo, gg. uradnike(cc) in tovariše.

Odbor.

Dober nakup oblačilnega blaga za
ženske in moške, kakor tudi druge
potrebnosti se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

Modna manufakturna trgovina
Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Pro-
daja na obroke potom Gospodarske zadruge
poštних nameščencev.

Cene zmerno! Postrežba točna
in solidna!

Ali ima vdova po pragmatičnem uslužbencu kot provizionirana monopolska uslužbenka pravico hkratu prejemati poleg rodbinske pokojnine tudi osebno provizijo?

Določbe, tiče se službenega razmerja
delavcev in delavk tukajšnje tobačne tovar-
ne kot monopolske ustanove, niso zbrane v
enem samem statutu, kar bi bilo najbolje,
temveč veljajo zanje tile predpisi:

1. »Statut o preskrbninskem sistemu za
delavce tobačne režije in njih ostale«, iz
leta 1910.

2. »Pravilnik o delu v monopolskih usta-
novah« iz leta 1926.

3. »Pravilnik o povečanju in izenačenju
pokojnin (provizij, podpor in miloščin) biv-
šega monopolskega delavstva, njih vdov in
sirot« iz leta 1928. in

4. »Pravilnik o delavskih kategorijah in
plačilnem sistemu o tobačnih tovarnah« iz
leta 1928.

Položaj teh nameščencev napram civil-
nim državnim uslužbencem, ki velja zanje
uradniški zakon, je dovolj jasno obeležen v
§ 1. in § 29. zgoraj navedenega pravilnika o
delu v monopolskih ustanovah, po katerem
so delavci teh ustanov one osebe (moški ali
ženske), ki so sprejete na delo v kakoli taki
ustanovi, a ne spadajo pod predpise zakona
o uradnikih in pa s tem, da se po uveljav-
ljenju označenega pravilnika ne morejo po-
stavljati delavci v monopolskih ustanovah
(tobačnih tovarnah, solinah, skladiščih itd.)
po uradniškem zakonu, ampak samo po
predpisih tega pravilnika. Dele se: v stalne,
začasne in sezonske. Pravico do provizije
morejo pridobiti samo stalni delavci. Ob tej
priliki naj mimogrede omenimo še to, da
monopolskemu delavstvu — v nasprotju z
bivšimi poštными sli, člani provizijskega fon-
da — ni treba za časa službovanja vplačevati
nobenih prispevkov v svrhu kasnejšega už-
ivanja provizije.

Važno je tudi, da se vsaj površno sezna-
nimo s tamkaj uvedenim plačilnim sistemom
za aktivne delavce, ki se bistveno razlikuje
od sistema provizij, dasi prihajata za naša
razmotrivanja v poštev le sledeči točki a
in b. Plača aktivnega delavstva v tobačni
tovarni sestoji lahko iz:

- a) osnovne plače kot osnovnega dnevnega
zaslužka;
- b) osebne draginjske doklade;
- c) začasne doklade, ki ima isto funkcijo
kot pri pragmatičnih uslužbencih razlike po
§ 259. u. z.;
- d) rodbinske draginjske doklade, maks-
imirane na ta način, da se more prejemati
za največ troje otrok in
- e) delovne doklade, ki se sme izplačevati
le strokovno kvalificiranim delavcem.

Po teh uvodnih pripombah prehajamo na
vprašanje, zastavljeno v naslovu, na katero
je treba zaradi neskladnosti različnih pred-
pisov (ki je le navidezna), odgovoriti z
dveh stališč, in sicer na eni strani s sta-
lišča vdove kot provizionirane monopolske
delavke, na drugi strani pa s stališča vdove
po državnem uslužbencu. Ali z drugimi be-
sedami: s stališča statuta o preskrbninskem

sistemu odnosno s stališča uradniškega za-
kona. Dočim dovoljuje § 30. pravkar ome-
njenega statuta iz leta 1910., da smejo de-
lavke tobačnih tovarn s prejemanjem de-
lavske plače oziroma provizije za svoj lastni
delavski trud hkratu prejemati tudi druge,
jim morebiti pripadajoče preskrbne užitke,
določa čl. 153. uradniškega zakona iz leta
1923., da nihče ne more dobivati od
države dveh pokojnin; če ima pravico do
dveh, dobiva večjo, in da aktivna uslužben-
ka ne more prejemati rodbinske pokojnine.
§ 156. zakona o uradnikih iz leta 1931. pa
je nekoliko krajši, a zato širši, in odreja, da
nihče ne sme dobivati dveh pokojnin; če
ima pravico do dveh, prejema večjo.

Nasprotje, izraženo v teh predpisih, je
bilo odpravljeno z nastopnim pojasnilom ge-
neralne direktije državnega računovodstva
ministrstva financ D. R. štev. 153.983 od 21.
februarja 1929: »Po določilu 1. odst. čl. 153.
zakona o uradnikih in ostalih civilnih držav-
nih uslužbencih od 31. julija 1923, ki je
splošnega značaja in se zato nanaša na vse
pokojnine, ki se izplačujejo iz državnih
sredstev, ne glede na osnovo, po kateri se
uživajo, nihče ne more prejemati
od države dveh pokojnin
(provizije se izplačujejo iz državnih sred-
stev!) zgolj v primeru, če s ka-
kim drugim zakonom ne bi bi-
lo drugače odrejeno. Ker pa je
vprava § 30. pravilnika o preskrbninskem
sistemu napravljena izjema od predpisa urad-
niškega zakona glede uživanja rodbinskih in
osebnih pokojnin po tem pravilniku, imajo
provizionirane vdove, delavke U. K. tobač-
nih tovarn (v Cislajtaniji, t. j. v avstrijski
polovici bivše avstro-ogrske monarhije), pra-
vico do istočasnega prejetanja obeh pokoj-
nin ter se jim morata, zato ti pokojnini tudi
izplačevati, in sicer po tem pravilniku kot
specialnem predpisu.

Kar se tiče pravice do draginjskih doklad
poleg pokojnin, jim gre ta pravica samo do
ene doklade, to pa zaradi pravila, da nihče
ne more prejemati iz državne blagajne dveh
draginjskih dokladov.

Trditev tega zadnjega odstavka pa je po-
vzročila novo oviro, ker nasprotuje nekemu
prejšnjemu pojasnilu generalne direktije dr-
žavnega računovodstva (D. R. štev. 60.326 od
8. maja 1928), kjer le-ta ugotavlja, da se pred-
pisi o draginjskih dokladah državnih usluž-
bencev in upokojenec, izdani na osnovi
čl. 46. uradniškega zakona ex 1923., ne na-
našajo na doklado k proviziji mo-
nopolskega delavstva, ki je dejanski zgolj
zvišana provizija, kar izhaja že iz samega na-
ziva: »Pravilnik o povečanju in izenačenju
pokojnin (provizij, podpor in miloščin) biv-
šega monopolskega delavstva, njih vdov in
sirot.« Nesoglasje med tema dvema razlaga-
ma je očitno. Dočim se na enem mestu trdi,
da je »doklada k proviziji zvišana provizija«, se
trdi drugod, da »nihče ne more uživati

dveh draginjskih doklad, pri čemer se doklada k proviziji vzlic gornjemu pojasnilu vendarle ne smatra za zvišano provizijo. Gotovo pa je, da se doklada k proviziji, ki po svojem bistvu ni draginjska doklada, ter rodbinska ali osebna draginjska doklada nikakor ne izključujeta.

Kontradikcija se pojavlja tudi med gornjimi pojasnili po katerih je monopolska delavka upravičena prejemati rodbinsko pokojnino po možu — in pojasnilom D. R. štev. 131.650-29, ki vsebuje načelo, da izgubi delavka z delom v tobačni tovarni pravico na vsako rodbinsko pokojnino po svojem možu, bivšem državnem uslužbencu. To pojasnilo pravi: »S predpisom čl. 154. pod II. v točki 4. uradniškega zakona ex 1923. (odnosno § 152. točka 3. uradniškega zakona ex 1931.) je odrejeno, da izgubi vdova po umrlem državnem uslužbencu pravico do rodbinske pokojnine z vstopom v državno službo, dokler služba traja. To pomeni, da ona nima pravice do rodbinske pokojnine kot državna uslužbenka, in sicer za čas njenega službovanja. Ker pa tiči namen te zakonite določbe baš v tem, da napravi vsako državno službo (samo če daje pravico do osebne pokojnine) za oviro pri dosegu rodbinske pokojnine ne glede na vprašanje, ali je to državna služba v pravem pomenu te besede v zgoraj označenih zakonih, se vdovi v konkretnem primeru ne more pripoznati pravica do rodbinske pokojnine po pragmatičnem uslužbencu zato, ker je vdova delavka tobačne tovarne in ker bi kot taka imela po pravilniku o preskrbninskem sistemu pravico do osebne pokojnine iz državne blagajne pod pogoji, navedenimi v tem pravilniku.«

Tehtne razloge vsebujejo tudi sledeča naziranja uprave državnih monopolov IM številka 8351 od 18. maja 1929:

»Zaposljevanje delavcev v državnih industrijskih podjetjih se ne more smatrati za namestitve v državni službi in se zato zanje ne morejo uporabljati predpisi uradniškega zakona, ker se ti delavci ne postavljajo po uredbi o kontraktualnih uradnikih in dnevniciarjih (niti po uradniškem zakonu iz leta 1931.), temveč po »Pravilniku o delu v monopolskih ustanovah«. Službeno razmerje delavcev monopolskih ustanov je privatnopravne narave in je urejeno s pravilniki.

Zakon o uradnikih je specialen zakon za eno samo vrsto državljanov. Predpisi tega zakona imajo javnopravni značaj. Zato ni pravilno, če se odredbe tega specialnega zakona uporabljajo za povsem drugo vrsto državljanov, ki se nahajajo v privatnopravnem službenem razmerju do države.

Vsa ta vprašanja pa bi se dala rešiti enostavno in bi ne prihajalo do nesoglasij, če bi stali na stališču, da je zaposljevanje delavcev v monopolskih podjetjih enako zaposljevanju, v kateremkoli privatnem podjetju in da je njih delovno razmerje privatnopravne narave.

Treba nam je še pregledati, kako se spričo dobljenih navodil prav za prav izplačujejo aktivitetni prejemki in provizije v različnih kombinacijah.

Tedaj, če sta mož in žena oba aktivna monopolska uslužbenca, prejemata oba neokrnjene prejemke. Neokrnjeni pokojnini prejemata tudi, če sta oba provizionista.

Aktivne monopolske delavke, vdove po monopolskih delavcih, dobivajo samo svoje aktivitetne prejemke.

Aktivne m. delavke, vdove po državnih uslužbencih, dobivajo poleg rodbinske pokojnine tudi svoje aktivitetne prejemke, vendar z razliko, da prejemajo nekatere samo po eno, druge pa obe (osebno in rodbinsko) draginjski dokladi?

Provizionirane m. delavke, vdove po mo-

nopolskih delavcih, dobivajo ono provizijo, ki je večja.

Provizionirane m. delavke, vdove po državnih uslužbencih, pa prejemajo samo rodbinsko pokojnino po svojem možu, ker se jim z nakazilom rodbinske pokojnine ustavi izplačevanje osebne provizije, in sicer na podstavi odloka uprave državnih monopolov I. M. štev. 8489-29, dasi znaša maksimalna provizija komaj 270 Din na mesec.

Če bi se pri sedanjem stanju stvari ustavitve provizije ne izvršila, bi se jim tudi ne

mogla nakazati dvomesečna podpora, ki jim gre po § 95. u. z. le pod pogojem, da nimajo razen rodbinske pokojnine nobenih drugih dohodkov. Ako bi se pa izdalo že pred leti zaproseno in nato češče urgirano novo, bolj dosledno pojasnilo, ali če bi državni svet kdaj razsodil v tem zmislu, da gre označnim vdovam poleg rodbinske pokojnine hkratu tudi osebna provizija (z »doklado«), potem bi seveda odpadla dvomesečna podpora, kar bi vsaka vdova pač lahko prebolela.

Kako se bodo odslej izplačevali prejemki kandidatom za upokojitev.

Pri vsakem uslužbencu, ki je predlagan za upokojitev je treba počakati eventualne upokojitve pred potekom trimesečnega roka po 2. odstavku § 106. uradniškega zakona. Če se upokojitev v tem roku ne bi izvršila, naj se dotični uslužbenec razreši na dan, ko poteče omenjeni rok.

Tak uslužbenec bo prejemal od 1. dne onega meseca, ki bo sledil poteku trimesečnega roka (odnosno razrešitvi službe) prejemke, ki bi jih prejemal od finančnega ministrstva, če bi bil upokojen ob pravem času (tedaj pokojninske prejemke). Onim uslužbencem, ki jim je trimesečni rok po-

tek do konca julija 1932, se bodo izplačevali pokojninski prejemki od 1. avgusta t. l. dalje. Obračun za prejšnje mesece, za katere so prejeli vzlic prestanku službe aktivitetne prejemke, pa se bo napravil šele po izvršeni upokojitvi. Kdaj poteče trimesečni rok, bo ministrstvo vedno pravočasno določalo.

Če je s tem novim načinom poslovanja tehnično omogočeno odpraviti tudi zastoj, ki se je do sedaj ob upokojitvah vedno pojavljal med ustavitvijo aktivitetnih in nakazilom pokojninskih prejemkov, potem je uslužbencem, ki prihajajo za bodoče v poštev, zelo ustrezno.

Potrebno pojasnilo finančnega ministrstva.

V »Službenih novinah« štev. 141-HXIV od 24. junija 1932 so objavljene izpremembe in dopolnitve uredbe o draginjskih dokladah državnih upokojencev štev. 11330-I od 14. marca 1932., ki so po odstavku X. dobile obvezno moč s 1. julijem 1932.

Zaradi pravilnega razumevanja teh izprememb in dopolnitev smatra finančno ministrstvo za potrebno opozoriti na določilo odstavka V. To določilo se namreč nanaša na one primere, ko je uslužbenec umrl po dopolnjenih petih, toda pred dopolnjenimi desetimi leti vlaganja (v pokojninski fond) tako, da si je bil po § 138. uradniškega zakona od 31. marca 1932., — § 144. zakona o državnem prometnem osebju od 22. junija 1932., § 345. zakona o ustroju vojske in mornarice od 30. septembra 1931., čl. 129. zakona o orožništvu od 6. novembra 1931. in členu 95. zakona o obmejnih četah od 5. novembra 1931. — ob času smrti pridobil pravico do rodbinske, ne pa tudi do osebne pokojnine. Ker gre po I. odstavku člena 10. uredbe o draginjskih dokladah državnih upokojencev štev. 11330-32 rodbinam teh usluž-

bencev poleg pokojnine ista osebna draginjska doklada, ki bi jo imel umrli uslužbenec, če bi bil ob smrti upokojen, zato pokojnik ob času smrti sploh ne bi mogel biti upokojen, glede na to, da še ni bil pridobil pravice do pokojnine. Upošteva se predpis I. odstavka člena 10. uredbe 11330-32 se tudi ne bi mogla določiti draginjska doklada za takega uslužbenca, ker manjka odstotek, po katerem bi mu bilo treba po smrti odmeriti osebno pokojnino in osebno draginjsko doklado. — Zato je treba v takih primerih po odstavku V. izprememb in dopolnitev k citirani začasne in sezisjske. Pravico do provizije do rodbinske pokojnine ono osebno draginjsko doklado, ki bi jo imel pokojnik po čl. 8. uredbe štev. 11330-32, če bi bil ob času smrti upokojen z desetimi službenimi leti. Višina te doklade znaša tedaj 50 % osebne draginjske doklade, ki jo je imel preminuli uslužbenec po obstoječih predpisih ob času smrti.

Gornje pojasnilo je usvojila tudi občna seja glavne kontrole dne 8. junija 1932.

Za mal denar najlepše razvedrilo v Automat buffetu

Daj-Dam

na Aleksandrovi c. 4, telefon 2308

Razne delikatese, sendviči, topla jedila, kava, čaj, pecivo, slaščice, sladoled, vedno sveže pivo in najizbranejša vina.

Zopet ugodna sodba državnega sveta.

X. Y. je služil kot poštni sel 27 let in 7 mesecev ter je ves ta čas vplačeval prispevke v provizijski sklad. Zaradi uveljavljanja novega pravilnika o državnih pogodbenih poštah mu je bila služba v dotedanjem svojstvu odpovedana s koncem aprila leta 1926. Ostal pa je še nadalje — toda v drugem svojstvu — v službi pri pogodbnem poštarju, dokler ni postal za službo fizično nesposoben. Zato je meseca novembra 1931. vložil prošnjo za nakazilo provizije (pokojnine). To prošnjo mu je ministrstvo odbilo z utemeljitvijo, da ni bil izstopil iz službe zaradi bolezni ter da je po § 13. statuta provizijske-

ga sklada trajna službena nesposobnost izrečni in edini pogoj za pridobitev pravice do uživanja provizije, dokler član ni dopolnil 40 službenih let, njemu pa da je služba prestala zaradi odpovedi, torej na povsem drugi osnovi. Imenovani je nato vložil tožbo na državni svet, kjer je ugovarjal, da statut reorganizacije p. t. službe sploh ne predvideva, dalje da on sam ni zakrivil odpovedi, da skoraj tridesetletno vplačevanje prispevkov ne more postati na ta način brezuspešno in končno, da sme ministrstvo na podstavi § 37. že omenjenega statuta sicer vsak čas izpremeniti določila provizijskega fonda,

toda brez okrnitve že pridobljenih pravic, ki pa si jih je on pridobil že po desetletnem službovanju in članstvu.

Iz sodbe državnega sveta same posnemamo tole: »Državni svet je ugotovil, da je bil X. Y. sprejet za poštnega sluga dne 1. oktobra 1908. in da je bil član provizijskega fonda nepretrgoma od tega dne pa do 30. aprila 1926, ko mu je bila za ta dan odpovedana služba glede na novi pravilnik o državnopogodbenih poštah, ki je dobil obvezno moč 1. maja 1926.

Ker je bil X. Y., kakor je razvidno iz odgovora prometnega ministra na tožbo, ves zgoraj označeni čas član provizijskega sklada, bi se bilo moralo ob izdaji odloka o odpustu na podstavi tega statuta najprej ugotoviti, ali je imenovan glede na službeno dobo in dobo članstva pridobil pravico do provizije in če jo je pridobil, bi mu bil moral prometni minister odmeriti provizijo, ne pa ga odpustiti iz službe.

Zato naj prometni minister upošteva gornje in izda nov odlok, s katerim se X. Y-u prizna pravica do provizije.«

Šolnina in vpisnina na srednjih šolah.

Začenši s šolskim letom 1931-32 se plačuje po taksnem zakonu na srednjih šolah šolnina za vsakega učenca po naslednji razpredelnici:

Pri neposrednem davku v iznosu letnih Din	Za nižje razrede Din	Za V. in VI. razr. Din	Za VII. in VIII. razr. Din
nad 300 do 500	100	125	150
500 .. 750	125	150	200
750 .. 1000	150	200	250
1000 .. 1500	200	250	300
1500 .. 2500	250	300	350
2500 .. 4000	300	350	400
4000 .. 6000	350	400	450
6000 .. 9000	400	450	500
9000 .. 12000	450	500	550
12000 .. 15000	500	550	600
preko 15000 od vsakih 1000 še po	20	30	50

Neposredni davki so: na dohodek od zemljišč, na dohodek od zgradb, na dohodek od podjetij, obratov in poklicev, na dobiček podjetij zavezanih javnemu polaganju računov, uslužbenški davek. Računa se davek, ki ga plačujeta oba roditelja ali davek učenca samega, če je brez roditeljev.

Starši, ki imajo več otrok na šolah, plačajo za prvega celo šolnino, za ostale polovico šolnin. Privatni učenci plačajo pred izpitom trikratno letno šolnino.

Po pravilniku o plačanju šolnine z dne 20. aprila 1932 mora vsak učenec ob prijavi za vpis predložiti potrdilo pristojne davčne oblasti o višini neposrednih davkov.

Za učence državnih, banovinskih in občinskih uslužbencev, ki plačujejo le uslužbenški davek, izdaja potrdila pristojni (državni ali samoupravni) urad, pri katerem prejemajo roditelji plačo. Ako plačujejo roditelji razen uslužbenškega davka še kak drug davek, morajo predložiti tudi potrdilo davčnega urada.

Za potrdila je treba zaprositi s kolekovno vlogo (5 Din) in priložiti 20 Din za kolek potrdilo.

Za vpis vsakega učenca je treba izpolniti kakor doslej posebno prijavo; kolekovina za to prijavo znaša na srednjih šolah Din 50.—. Poleg tega se plača za vsakega učenca taksa Din 20.— za zdravstveni fond po zakonu o zdravstveni zaščiti učencev.

Kaj je treba ukreniti v primerih, ko potrebujejo starši za več otrok več potrdil (kopij), bo baje izdala pojasnilo Dravska finančna direkcija v Ljubljani.

Okrožnica

Gospodarske Zadruga Poštinih Nameščencev, r. z. z o. j. v Ljubljani.

Vse člane opozarjamo na to, da si tekom tega in prihodnjega meseca nabavijo za zimo potrebno kurivo. Sedaj je vreme lepo in suho in se da kurivo v suhem lepo vskladišči, kar jeseni, ko začne deževno vreme, ne bo več mogoče. Tudi je pričakovati, da bo cena kurivo na zimo poskočila in da bo nastopilo vsled izvozne sezone, kakor vsako leto, tudi letos, pomanjkanje vagonov za prevoz kuriva. Zato naj se vsakdo, ki ima dovolj prostorno klet, pravočasno preskrbi, da ne bo pozneje event. pritožb in reklamacij.

Obenem sporočamo članom, da smo cene drvam poovno znižali, in sicer stane od 1. avgusta t. l. dalje:

1 m³ prima bukovih drv, celih, na dom postavljen, 112 Din;

1 m³ prima bukovih drv, žaganih, na dom postavljen, 120 Din;

1 m³ prima bukovih drv, sekanih, na dom postavljen, Din 128

proti takojšnjemu plačilu. Na 10 mesečne obroke se cena zviša za 4 Din pri m³.

Drva so prvovrstne suhe, zdrave bukove cepanice brez okroglic in si jih vsakdo lahko ogleda na našem skladišču v Streliški ulici. Člani, ki so ta drva že prejeli, so z njimi zelo zadovoljni, posebno, ker je cena napram res prvovrstni kvaliteti, zelo nizka.

Cena premogu je ostala za enkrat nespremenjena, in sicer stane 1 tona prvovrstnega trboveljskega kosovca, na dom postavljenega 415 Din, na 10 mesečne obroke pa 425 Din.

Naroča se kurivo ali v naši pisarni Pred Prulami 1 (telefonska številka 2920) ali pri gospodarju g. Čehu Karlu, uradniku na direkciji p. in t. (telefonska številka 3137).

V Ljubljani, dne 10. avgusta 1932.

Načelstvo.

Odgovor zagrebškim tovarišem na brzojavko z dne 15. julija 1932.

Odbor centralne uprave poštinih nižjih uslužbencev v Ljubljani je vzel z velikim navdušenjem brzojavko tov. zagrebčanov na znanje.

Najlepše je, kadar se sporazumno in pošteno dela; dela skupaj v prid svojim tovarišem in v prid celi državi.

Kličemo vse tovariše iz cele države k skupnosti in složnemu delu.

Iskrena hvala vsem onim tovarišem, ki so prišli do spoznanja svojih pravic. Brzojavka nam bo ostala vsem v spominu.

Sprejmite naše iskrene pozdrave.

Za odbor: Penko.

DVAJSETPETLETNICA.

Pevsko društvo poštinih uslužbencev Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani je priredilo v četrtek, dne 4. t. m., podoknico svojemu priljubljenemu tovarišu Penku, ki je obhajal v domačem krogu dvajsetpetletnico, kar sta se združila s svojo priljubljeno družico.

Ohrani vaju Bog še mnogo let zdrava in čila.

Za pevski zbor: tajnik.

Pojasnila.

Državlanske izkaznice. Po odredbi notranjega ministrstva št. III. — 15.914-31, od 16. marca 1931, se izdajajo državljanske izkaznice v službene svrhe brez takse v smislu točke 9, čl. 6. taksnega zakona. Kot pristojbino za tiskovino plačujejo uslužbenki za vsako državljansko izkaznico, katero potrebujejo v uradne namene, po 3 Din.

PROŠNJE ZA SPREJEM V POŠTNO SLUŽBO.

Naše ministrstvo je te dni objavilo, da trenotno ni nobenih izgledov za sprejem novih uslužbencev v državno poštno službo. Če bi se pa kasneje kak interesent vendarle odločil, da vloži prošnjo za sprejem, naj jo naslovi direktno na ministrstvo za promet, upravi pošte in telegrafa.

Društvena poročila.

Poročilo 23. redne odborove seje z dne 22. julija t. l. Osrednjega društva, ki se je vršila v običajnem društvenem prostoru Pred Prulami št. 1:

Predsednik Penko otvori sejo ob 7. uri zvečer, pozdravi polnoštevilno zbrano, ugotovi sklepčnost ter prične:

1. Čitanje zapisnika 22. redne odborove seje z dne 8. julija, ki se soglasno odobri in podpiše.

2. Sledi čitanje došlih in poslanih dopisov ter brzojavk iz Zagreba, oziroma Beograda za združenje vseh poštinih nižjih uslužbencev v enotno društvo.

3. Poročilo predsednika Penko-ta o kongresu v Zagrebu in o intervencijah pri ministrstvu in pri raznih odločujočih osebah, za izboljšanje gmotnega položaja nižjih poštinih uslužbencev. Že iz skupščine same, ki se je vršila dan pred odhodom v Beograd v Zagrebu, se je pokazalo, da je vsako nadaljnje sodelovanje v skupni organizaciji nemogoče. Tedaj je izjavil tov. Grabar ob navzočnosti naših delegatov, da izstopi celokupno dosedanje članstvo nižjih poštinih uslužbencev, ki je bilo dosedaj včlanjeno v Savski banovinski sekciji, in se pridruži dosedanemu Osrednjemu društvu, dokler ne bodo odobrena pravila, ki bodo veljala za vso Kraljevino Jugoslavijo. Dalje omeni predsednik o intervenciji, ki sta se je udeležila še tov. Božičev iz Maribora in tov. Grabar iz Zagreba, pri gosp. pomočniku ministra inž. Ratajcu. V razgovoru, ki je trajal skoro dve uri, je deputacija omenila vse težkoče nižjih poštinih uslužbencev, ki so zelo prizadeti po novem uradniškem zakonu, posebno s periodičnimi poviški, oziroma pri prestopu v višjo položajno skupino, pri kateri ostanejo nižji uslužbenci 9 let ob enaki plači. Tudi redni dopusti so skoraj popolnoma ukinjeni zaradi pomanjkanja osebja. Za upokožitev predlagani uslužbenci raznih poštinih direkcij se kljub temu, da so že leto dni doma, ne upokojujejo, kar je na škodo ostalih nižjih uslužbencev. Imenovanje služiteljev na zvančniška mesta je popolnoma ustavljeno, služba je zaradi pomanjkanja osebja zelo naporna in ni čuda, da je ravno iz nižjih vrst največ bolnikov.

Gosp. pomočnik ministra inž. Ratajec je omenil, da so mu težkoče nižjih uslužbencev znane, pomnožitev osebja pa da je v

WOLFOVA ULICA 1
TELEFON ŠT. 27-55

TISKARNA »SLOVENIJA«
DR. Z O. Z., V LJUBLJANI

Izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela po zmernih cenah — Časopisi, knjige, revije, brošure, vabila, ceniki, letaki, plakati itd. — Zaloga beležnih in stenskih koledarjev — Zahtevajte povsod beležne koledarje z domnevnim vremenskim poročilom

tem budžetnem letu nemogoča. Imenovanja služiteljev na zvaničniška mesta bodo polagoma izvršena, toda v zelo majhnem številu. V najkrajšem času bo izšel nov pravilnik, v katerem bo objavljeno, da prejmejo takoj ob nastopu nanovo sprejeti nižji uslužbenci na vseh eraričnih poštah uradih službeno obleko. Službena zimska obleka bo pri novi nabavi iz boljšega blaga, temnoplave barve in gladka. Čevlji bodo, namesto dosedanjih, iz boks usnja. Glede novih pravil nam je obljubljeno, da nam bodo takoj vročena, kakor hitro bo zadeva rešena pred Državnim svetom.

Dalje omeni predsednik, da je hotela deputacija posetiti tudi prometnega ministra g. Radivojevića, ki pa je vsled neudeležbe s strani beograjskih tovarišev izostala. V razgovoru delegatov s prejšnjim predsednikom Saveza, g. Tomo Jovanovićem, je slednji izjavil, da prizna delovanje Osrednjega društva v dravski banovini. Ob tej priliki je pokazal tudi različna pisma, ki jih je prejelo Udruženje p. t. t. uslužbencev v Beogradu od bivše sekcije, oziroma njih voditeljev, ki so z vso silo delali na to, da ne bi bila pravila nižjih uslužbencev potrjena.

Ob povratku domov so se ustavili delegati ponovno v Zagrebu. Tovariš Graber je sklical zelo dobro uspeli sestanek, na katerem se je izvolil začasni pripravljalni odbor, ki ima nalogo sprejemati članarino. Ob enem so sklenili, da se naročijo na naš strokovni list »Poštar«, ostala članarina se porabi za delo za združitev vseh nižjih p. t. uslužbencev. Predsednik omeni še, da se je udeležil sestanka, ki ga je sklical dosednji začasni upravitelj banovinske sekcije v Ljubljani, g. Jakše. Na sestanku so prišli do prepričanja, da je bil uspeh dosedanjega delovanja ljubljanske UPU popolno pogorišče. Krivdo so seveda metali eden na drugega; pregovor pa pravi, kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade.

Predsednik ponovno poziva celokupni odbor, oziroma članstvo, da se z vso vmeno oprime dela, ker kakor je razvideti, bo dosedanje društvo prejelo v najkrajšem času svoja pravila.

S tem preide predsednik k zadnji točki dnevnega reda: Slučajnosti.

Ker se nihče več ne prikloni k besedi, zaključijo predsednik sejo ob 23. uri.

Za odbor: Bizovičar Joško.

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Osebne vesti.

Napredovali so: za zvaničnike III. skupine sledeči služitelji: Prešeren Olga, Bučar Ana in Toplikar Anton na direkciji; Španjol Vera, Jebačin Miroslava in Rohol Marija na Ljubljani 1; Jereb Josipina in Janovsky Marija na Mariboru 1; Povšič Roza in Čepuš Blaž v Celju; Tanko Anica v Št. Vidu nad Ljubljano; Tekavec Nežika v Ljutomeru in Drobnič Josipina v Laškem.

Premešeni: p. t. ur. VIII. skup. Povše Ljudmila z Bleda 2 na Ljubljano 1, Rupnik Josip z Maribora 2 na Ljubljano 2 in Fazini Angela iz Mežice na Ljubljano 4; p. t. ur. IX. skup. Škrbec Ana iz Marenberga na Maribor 1 in Novak Angela iz Križevcev pri Ljutomeru v Dolnjo Lendavo; p. t. manip. IX. skupine Radovan Terezija iz Maribora 2 v Mežico; p. t. manip. X skup. Ritzler Marta iz Ljubljane 1 v Brežice in Pečar Anton z Maribora 2 v Rogatec.

Upokojena: p. t. ur. VII. skup. Štebe Marija na Mariboru 1.

Prestanek službe: p. t. ur. IX. skup. Vizjak Ani v Celju je prestala služba.

Žigon:

Slike iz skupščine Saveza nabavljajalnih zadrug državnih nameštencev.

29. maja 1932 bila je v Kragujevcu, sreću Šumadije, XI. skupščina S. N. Z. Zbrali so se delegati iz raznih krajev iz cele države. Poleg Beograda, Zagreba, Ljubljane bile so zastopane tudi zadruge iz malih krajev, med njimi najmanjša in najvzornija ona iz Kastva.

Skupščina je pričela s predkonferenco 28. in se končala 29. z glavno skupšćino. To vam je bilo dva dni izrečenih govorov o zadrugarstvu, o organizaciji, o žalostnem položaju uradništva ter onih polnih kritike delovanja uprave Saveza, a tudi priznanja in pohvale istega. Človek se ni mogel načuditi, kaj se vse lahko pove v zanečenem govoru. Mi, hladnije narave iz severa, ne moremo tega niti pojmovati. In vendar je oni, ki je moral te burne izlive vedno ponavljati, se neviht odvajati v odtočne struge in preprečiti vedno grozeče poplave. naš rojak, sin zelene Štajerske. Ta je Miloš Štibler.

Mož petdesetih let, visok, koščat, malo pripognjen. Razmišlja. Ostre poteze obraza odkrivajo silno energijo in vztrajnost. Je gladko ostrižen in obrt, skoro da ima atletsko podobo. Oči pa oznanjajo fanatika ideje, ki jo oznanja s korekturo, da stoji od zadaj hladan razum, ki zadržuje fanatizem v mejah možnosti.

Kot kip stoji pred množico stopetdesetih delegatov. Zdi se, da ne sliši ničesar. Ko je trušč največji, izlušči jedro predloga, ga vrže s par rezkimi besedami pred množico, dvigne glavo: »Se prima?« »Prima se,« zadoni od večine. »Primljeno.« Stenograf pa se pot, da ujame vse besede. V dvorani je neznosna vročina. — Zopet novo vprašanje. Prične referent, mirno in resno. Naenkrat medklici. Sledeči govorniki, vsak svojo misel. Uradniki so bili vedno vsi ženijalni. Novi predlogi in protipredlogi. »Tko je za ovaj predlog?« Šteje do 10. — Ne prima se. Dalje in dalje eno, dve, šest ur neprestano. —

Pozna dobro šibkosti in vrline ustanove, ki jo vodi. Preteklost iste ga vleče ob tla, a on gleda v bodočnost in išče z diplomatično spretnostjo načina, kako bi pokopal v pozabnost vse grehe svojih prednikov. — Ko se pokaže sedanjost nezrela, da bi pravilno ocenila njegove ideje in jih uresničila v življenju, tedaj pa ga potolaži predlog delegata, naj Savez razdeli nagrade srednješolcem za najbolje naloge o zadrugarstvu. Razjasni se mu obraz in nehote misli, da gleda v viziji novo civilizacijo, zgrajeno na pravi zadrugi morali. Pred njim sedi na častnem mestu

komandant mesta, divizijski general Radovanović Stepan.

Čudno se zdi, da zastopa vojaško oblast sam predstojnik iste. Pričakoval bi vsakdo, da pošlje tako visok gospod zastopnika. Toda ob predsednikovem pozdravu se izkaže, da gospod general ni prišel samo kot reprezentant vojaške oblasti, kot gost na skupščini, ampak tudi kot zastopnik nabavljajalnih zadruga v Štipu, pri koji je bil do pred nekaj tedni predsednik nadzornega odbora, ko je še služboval v Štipu. — Tako se prisotnost generalova pojasni tekom trajanja predkonference in poznejše skupščine se pokaže, da je g. general ravnotak navdušen zadrugar kot je bil v 10 letnih bojih navdušen vojščak.

Nizke rasti, čokat postaja, ko govori, vedno večji. Vedrost obraza, bistri sijaj oči, jasna logika njegovih misli, ki jih zna točno in jasno izražati v svojih govorih, ga dvigajo pred gledalcem tako, da misliš, da kar raste pred teboj.

Pri slavnostnem govoru je izrazil sledečo misel: Po težkih borbah in z nepojmljivo velikimi žrtvami smo si priborili politično svobodo na lastni grudi. Toda to nas še daleč ne sme zadovoljiti. Poleg tega, da moramo pazno čuvati, da te pridobitve zopet ne zgubimo, moramo iti v borbo, da si priborimo ekonomsko svobodo. — Smo narod siromašen, odvisni od tujega kapitala. Toda ako zberemo vse svoje gospodarske sile v zadruge, nam je dana možnost, da se iztržemo iz krempljev tujca na gospodarskem polju. Vsi sloji, produktivni in konsumni, se gibljejo in zbirajo čete kot so jih zbirali naši predniki za borbo zoper tujca gospodarju naši zemlji in naše krvi. Ako so v začetku neuspehi, ne sme nihče obupati. Samo vztrajnemu in požrtvovalnemu je obljubljena zmaga. — Vsakdo izmed vas, ki ste prišli na ta kongres, naj postane pravi fanatik zadrugne ideje in ko se vrne na svoj dom, naj seje okrog sebe vero v bodočnost zadruga, ki nam zamorejo dati res pravo svobodo v lastni državi in ki nam bodo prinesle novo moralo, novo vero in novo civilizacijo.

Ne bi pričakoval takih besed iz ust generala in ostal sem kar presenečen. Mogoče je pa to nova generacija, ki stopa pri nas na pozorišče. To so menda oni, ki so v bojih od 1912—1918 stali v rovu tesno ob človeku iz naroda in ga vodili naprej v svinčenem dežju in peklenem gromu topov. Ta gene-

ZADRUGA DRŽAVNIH USLUŽBENCEV

za nabavo potrebščin v Ljubljani

Vodnikov trg št. 5

Telefon št. 24-21

Preskrbuje svoje člane s specerijskim blagom in kurivom. Predvideva tudi ureditev nakupa manufakture s posestrimo železničarjev.

Dostava na dom.

Mesečni obroki.

Potrebno blago lahko naročite tudi telefonično.

Državni uslužbenci, aktivni in upokojeni! Kupujte v svoji zadrugi, širite smisel za njo med tovariši nečlani. Od velike in močne zadruge je odvisna naša skupna boljša eksistenca.

racija gleda drugače na nadaljevanje borbe v mirnem času kot ona, ki je reševala probleme bitk ob zeleni mizi v ozadju. — Naj bo pozdravljena in naj kaj kmalu pride na plan.

Po skupščinski seji sva se odpeljala delegata ljubljanske zadruga s predsednikom mariborske zadruga g. Rekarjem in upravnikom g. Filipičem na Oplenc, da si ogledamo res prekrasno zadužbino pokojnega kralja Petra. — Toda pri tej priliki smo se spustili tudi k vznožju tega griča v selo Venčac. Tu je namreč ena največjih produktivnih zadrug v Jugoslaviji. Je to »Venčačka vinarska zadruga«. Ustanovljena leta 1903 od 43 seljakov, ima sedaj okrog 140 članov.

Njena last je celo v tujini znana klet z letno 50.000 hl vina v zalogi. Vino je iz grozdja članov, ki so vsi vinogradniki. Imajo strokovnjaka — Nemca — za kletarja. Njihova vina se prodajajo po vsej Evropi in so odlične kakovosti. — Kaj bi neki na ta način zamogli doseči naši vinogradniki na Štajerskem? — Toda ti seljaki imajo tudi »potrošačko« zadrugo, ki je imela zadnje leto 19.000.000 Din prometa, kakor tudi kreditno zadrugo. Dežurni član-seljak v domači raševini in opankah, v snežnobeli čisti srjaci, nas je pozdravil s tako samozavestjo in vljudnostjo, kakor da bi bil preživel več let v odlični visoki družbi. Tolmačil nam je v prekrasni govorici postanek in razvoj njihovih zadrug.

Povedal nam je tudi, da naj ne mislimo, da je povsod po Šumadiji tako kot pri njih. Po večini nimajo ljudje kreditnih zadrug ter so še vedno plen »zelenašev«. Plačujejo še vedno po 25% do 30% obresti in še več. V tem pogledu smo pa zopet mi Slovenci vzgled, ker so pri nas rafajznovke rešile že pred pol stoletjem našega kmeta iz najramotnejšega suženjstva moderne dobe iz težkih okov, skovanih iz zlata.

Konečno moram omeniti še najmanjšo zadrugo državnih nameščencev, in sicer ono v Kastvi, tik na meji naših »preljubih« zapadnih sosedov. Ta zadruga je tudi najvzornjši in razmeroma najbogatejši član našega Saveza.

Ona ima vplačanih 48 deležev, torej 48 članov. — Njena aktiva so znašala 31. decembra 1931 — 205.726 Din.

Gotovine je imela ta dan . . .	13.295 Din,
blaga je imela za . . .	54.802 Din,
člani so jej dolgovali . . .	40.072 Din,
naloženega denarja je imela . . .	69.314 Din,
v nepremičninah je imela . . .	6.859 Din,
v opremi je imela . . .	15.882 Din,
v ostalih vrednostih pa . . .	5.500 Din.

V tem premoženju je samo rezervnega in drugih fondov . . . 128.300 Din.

Ona se sploh ne poslužuje več kredita pri Savezu, ker ga ne rabi. V preteklem letu je imela 10.496 Din čistega dobička, kar je sicer malo, toda to kaže, da je dajala svojim članom blago po jako nizki ceni, ker ne rabi več višjih dobičkov za povečanje fondov, ker so isti dovolj visoki za njen po številu uradništva v tamošnjem kraju omejen delokrog. Bila je po pravici pri slavnostnem sestanku delegatov pohvaljena in postavljena za vzor vsem ona in njen predsednik g. Lukač, ki jo vodi cel čas od postanka dalje, kakor tudi tamošnji državni nameščenci, ki so vsi njeni zvesti člani.

Naj bo ta zadruga tudi nam vsem vzor.

Gospodstva 6 **Franc Slamič, Ljubljana** Prešernova ul. 5

Vam dobavi najboljše in najcenejše:

sveže meso mesne iz delke mesne konzerve in pastete

To in ono.

Stalno omizje. V četrtek, dne 1. septembra t. l. v lovski sobi gostilne »Pri Sokolu«.

Na svidenje!

Ministrstvo za promet je potrdilo na kongresu, dne 13. julija t. l., izbrano upravo Udruženja poštinih, telegrafskih in telefonskih uslužbencev kraljevine Jugoslavije.

Občni zbor Dravske sekcije UPU se bo pa vršil predvidoma, dne 4. septembra t. l.

Svetovna brzojavna in radijska konferenca. Kakor poroča španska brzojavna uprava, bo letos svetovna brzojavna in radijska konferenca v Madridu. Konferenca bo slovesno otvorjena v soboto, dne 3. septembra ob 11. uri v palači, kjer so svoje dni zborovali španski senatorji. Konferenci čaka dosti dela. Prerešetati boste imeli 3000 predlogov iz vseh dežel, ki so podpisale svetovno brzojavno in radijsko pogodbo, nato pa še številne nasvete brzojavnih in radijskih družb.

Mesečni pogovori za polovično pristojbino med Nemčijo in Severno Ameriko. Od 17. avgusta 1931 se vršijo telefonski mesečni pogovori za polovično ceno med Nemčijo, Zedinjenimi državami, Kanado, Kubo in Mehiko. Dovoljeni so dnevno med 24. in 13. uro. Splošni pogoji za te telefonske pogovore so: Stranka mora naročiti pogovore najmanj za en mesec. Rok za odpoved je 8 dni. Pristojbine se zaračunajo za 30 dni — ali brez nedelj — za 26 dni. Pogovori trajajo dnevno 5, 10, 15 itd. minut. Za podaljšanje posameznih pogovorov čez dogovorjeno dobo se plača cela pristojbina za posamezne minute.

Radio-komarji na Nemškem. V mesecih januarju, februarju in marcu je bilo letos na Nemškem zasačenih in obsojenih na občutno denarno globo 231 oseb, proti 288 osebam v istem času preteklega leta in proti 264 osebam v zadnjem četrtletju leta 1931. V dveh primerih so bili radio-komarji in njih pomočniki obsojeni v ječo. Med obsojenci je bilo 9 oseb, ki so radio-komarjem na kakršenkoli način pomagale.

Kako se pisma izgublajo. O tem je prinesel nemški strokovni list tale primer: V novembru 1930 se je pritožil ugleden meščan v R., da je oddal osebno več pisem na pošto, ki pa niso prišla naslovnikom v roke. Poštni preiskovalni sodnik je poizvedoval na vse strani, a brez uspeha. Čez leto in dan se je meščan sam od sebe spet zglasil na pošti ter z obžalovanjem priznal, da nekdanje njegove izjave niso bile umestne. Tista pogrešana pisma je namreč našel v žepu zimske suknje, ki je ni več nosil. Pisma niso bila nikdar na pošti, a mož je tistikrat trdovratno trdil, da jih je sam osebno vrgel v poštno skrinjico. Tako ljudje pošto večkrat po krivem dolžijo.

Petöfijevo pravilo in načelo v življenju. Pri mojem rojstvu je položila usoda resničnost za plenico v mojo zibelko in jo bom vzel kdaj s seboj za mrtvaški prt v krsto. Hinavstvo je lahka reč, ki jo ume vsak butelj; toda odkrito in resnično iz dna srca govoriti, si upajo samo plemenitejše duše. Mor-da je ta sodba o meni samemu neprimerna in naj se mi ljudje posmehujejo; ampak tudi zato zaslužim spoštovanje, ker odkrito povem, kar čutim.

Marsikdo je samo zato dober, ker nima prilike biti zloben.

Na svetu ni tako nesramne reči, ki bi ne našla svojih pristašev in apostolov.

Brez ljubezni ni sreče in brez miru ni ljubezni.

Lep in velik je poklic vladarjev. Vladarji so sonca svetu, da grejejo in svetijo.

Prestola se ne sme niti senca kako sumnje dotekniti; biti mora čist kakor sončni žarek, ki prihaja iz neba in gre v nebo, prost vse zemske nečistote.

Slava je samo tako dolgo lepa in zape-ljiva, dokler je oddaljena od nas.

Razum predlaga in srce odloči, kajti kolikor mogočnejši je Bog od ljudi, toliko močnejše je srce kakor razum. . . . Grozno je, kako me moje srce vlada. Srce je despot in moj razum njegov vdani suženj, ali pa po-božen, dober oče, ki zna in hoče le svetovati ne pa zapovedovati. In prav veseli me, da je tako. Tak človek je lahko zelo nesre-čen, ampak prav srečen more biti samo tak človek.

Verjamem, da se svet razvija od stopnje do stopnje, vidim, kako se razvija, vidim pot, po kateri gre. Le počasi stopa naprej, le vsakih sto ali večasih le vsakih tisoč let na-pravi en korak — čemu bi pa spešil? Časa ima dovolj, zakaj večnost je njegova.

Obup je ravno tako zapeljiv kakor upanje.

Aleksander Petöfi je največji madžarski lirik. Pravi njegov priimek je Petrović in se je tudi tako podpisoval, ko je hodil v šolo. Njegovo ime uživa najlepši sloves v svetovni literaturi. Rodil se je 1832. l. in padel na bojišču 1849. l. v starosti 26 let.

Razvoj poštarstva na pisemskih znamkah.

Prihodnje leto na Dunaju mednarodna razstava poštinih znamk. V ta namen pripravijo celo vrsto znamk, iz katerih bomo videli, kako se je poštarstvo od stoletja do stoletja razvijalo. Na znamkah boš občudo-val stare čase, ko so poštni sli in jahači pri-sma našali pisma iz kraja v kraj. Tu imamo v mislih poštne jezdece v stari Perziji in postavljene jezdece Julija Cezarja, imenovane positi equites. Potlej se je pojavila poštna kočija. Cesta je slaba, grampasta; zato so vpreženi v voz štirje konji. Postiljon trobi na poštini rog: trara, trara, pošta je prišla. Razvoj gre dalje. Pisma in misli je treba pošiljati tudi v daljne kraje, daleč v preko-

Cenjenim damam sporočam, da so dospeli vzorci angleškega in češkega sukna za **kostume**, plašče in trenchcoat-e. Postrežba točna! Cene solidne!

Se priporoča

LEOPOLD KVEDER

Krojačnica „GOSPODARSKE ZADRUGE“
Grudnovno nabrežje št. 1. (Pred Prulami 1.)

morske dežele. Na znamki je upodobljena jadrnica, kako reže morske valove. Poštarnstvo se dalje razvija. Pošta postaja bolj in bolj prosvetni činitelj, spaja svet v eno občestvo ter oprasha zemljo ozkih mej. Ustanovljena je svetovna poštna zveza. Od Biskaje do Rumenege morja, od Taškenta do Tetuana so v rabi enotne pristojbine. Na vse strani gredo pisma, duševni proizvodi, to je komunikacija duhov. Pošta se prevaža v ambulančnih vozovih. Na znamkah vidimo brzovlak, ko drvi čez mostove.

Jadrnica se je razvila v velikanski preko-oceanski parnik. Po široki morski cesti se pomika mogočnejše kakor gigantski dinosaurus iz pradavnih dob. Vijaki se vrtijo in parnik

gre svojo pot po razpenjenem morju. Ob nevihtah buče okoli parnika veličastne himne večnega morja. Pisemska pošta in brezžični telefon poslujeta na ladji. Svet bi bil pogreznjen v kaos, ako bi ne bilo pošte. Močnejše, mogočnejše se pretaka velika žila svetovnega prometa. Milijske prometne žile preprezajo ritmično življenje narodov. Pošte postajajo večje, obsežnejše. Njih obseg gre v veseljnost, njih poslovanje rase do nebotične višine. Vse je najfinejše precizijsko delo v službi poštne prometa. Stare poštne kočije že davno ni več. Pošni voz so motorizirali, da gre igraje kakor pošni avtomobil po strmih cestah navzgor. Na znamki vidimo tako vozilo, kako brzi po zimski pokrajini.

Vse se jasno in stvarno uporablja, kar se je s tehniko pridobilo. Motor si je osvojil tudi zrak. Danes je naprednejše poštno sredstvo zrakoplov. Za nagel poštni promet je njegova brzina velikega pomena. Zračna pošta ima na svojih znamkah podobo aeroplana.

Z vsem tem pa razvoj pošte še ni končan. Na zadnji poštni znamki vidimo poštno raketo. Stare sanje človeškega rodu vstajajo pred našimi duševnimi očmi. Kvišku v stratosfero ali celo do planetov pojdejo poštna pota! Tu stojimo na meji tik utopije. Od poštnege sla v starem veku pa do poštne rakete — kako veliko pot poštnege razvoja leži med obema!

Po O. Schidtu preložil Vladimir Markov.

Poštari kupujejo
samo

Jugosteyr

Waffen kolesa in

Puch motorna kolesa

JUGOSTEYR, Ljubljana, Miklošičeva c. 36



Vsakovrstne ure,
zlatnina, srebrnina in
optični predmeti

po nizkih cenah pri
L. VILHAR, urar
Ljubljana, Sv. Petra cesta 36

Kolesa

In vse potrebščine
za nje kupite naj-
bolje in najceneje
samo pri tvrdki

A. Gorec

družba z o. z.

v palači ljubljanske
Kreditne banke na
Dunajski cesti 1 in
delavnica na Gospo-
svetski cesti 14

Medić-Zankl, Ljubljana

Lastnik Franjo Medić

Firnež, laneno olje, laki, oljate in suhe barve

Ustanov. 1887

F. MERŠOL, Ljubljana
Wolfova ul. 5

Priporoča bogato zalogo
ženskih ročnih del in zra-
ven spadajočih potreb-
ščin. — Predtiskanje in
vezenje monogramov ter
vsakovrstnih drugih risb.
Rokavice, nogavice, trikó-
perilo.

**Volna, bombaž,
nogavice, rokavice**

najceneje pri tvrdki

Karl Prelog
Ljubljana

Židovska ul. 4 — Stari trg 12

**M. PETRIČ - RESTAVRACIJA
BAVARSKI DVOR**

Dunajska cesta 31

Ljutomersko belo	Din 8
Belo viško	10
Črno viško	10
Cviček	10
Mosler izbrano	14
Bizeljsko belo	12

Čez ulico od 5 litrov naprej
po Din 6.

Se priporoča **M. Petrič**

Viktor Meden

Veležganjarna — tvornica liker-
jev, rum, vinjaka in brezalko-
holnih pijač

Ljubljana, Celovška cesta 10

**PIVOVARNA
»UNION«**

LJUBLJANA - DELNIŠKA DRUŽBA

Brzjavi: Pivovarna „Union“ Ljubljana
Telefon 2310, 2311

PODRUŽNA PIVOVARNA MARIBOR

Brzjavi: Pivovarna „Union“ Maribor
Telefon št. 23

Priporoča svoje izborne izdelke: Svetlo in črno
eksportno pivo v sodcih in steklenicah. Pekovski
kvas (drože). Čisto rafinirano žganje.

ELITE

družba z o. z.

Izdelava in prodaja damske, moške in deške konfekcije
na debelo in drobno. Prvovrstno izvrševanje po
meri. — Poštari nabavljajte potom Gospodarske Zadruga
po konkurenčnih cenah.

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 9.

OBLASTVENO KONCESIONIRANA

ŠOFERSKA ŠOLA

I. GABERŠČIK

bivši komisar za šoferske izpite

Ljubljana, Dunajska c. 31